

legal news

Published by *PENKOV • MARKOV & PARTNERS*

WWW.PENKOV-MARKOV.EU

**special
edition**

2026

OCTOBER

WHAT IS AI'S COMPATIBILITY WITH THE STATE AND SOCIETY?

ENVIRONMENT
BENEFITS
RISKS

APPLICATION
HUMAN OVERSIGHT
COMMUNICATION

CRITICALITY
UPBRINGING
REGULATIONS

Vladimir Penkov

The reflections below fully align with my previous article from June 2026, "Artificial Intelligence – Boon or Bane". They aim to ensure the continued existence of a social environment for the individual within the society, as well as the ongoing functioning of democratic institutions in a society that places the human beings - along with their challenges and opportunities for development – at the centre.

In the said article I mainly focus on the issue of security and on the importance of always having the human make the final decision, relying on the hope that the instinct for self-preservation will ultimately lead to reasonable compromises between forces in the world that are fundamentally difficult to reconcile.

Attention is also drawn to the dangers that pupils and students, and the younger generation in general, face if they make excessive use of mod-

.....continued on page 3

КАКВА Е СЪВМЕСТИМОСТТА НА AI С ДЪРЖАВАТА И ОБЩЕСТВОТО?

СРЕДА
ПОЛЗИ
ОПАСНОСТИ

ПРИЛОЖЕНИЕ
РОЛЯ НА ЧОВЕКА
ОБЩУВАНЕ

КРИТИЧНОСТ
ВЪЗПИТАНИЕ
РЕГУЛАЦИИ

Владимир Пенков

Съвсем в рамките на предишната ми статия от месец юни 2026 г., озаглавена „AI – благодат или опасност“ попадат и разсъжденията по-долу, които целят в крайна сметка да има и в бъдеще социална среда за човека в обществото, както и да продължи функционирането на демократичните институции в едно общество, в което човекът и неговите проблеми и възможности за развитие са в центъра.

Там главно обръщам внимание върху въпроса за сигурността и важността винаги човекът да взима крайното решение, като се разчита, че чувството за съхранение в крайна сметка ще доведе до разумни компромисни решения между принципно трудно примирими сили в света.

Също така се обръща внимание и върху опасностите за учениците и студентите, изобщо за подрастващото поколение, ако прекомерно се възползва от съвременните технологии и

..... продължава на стр. 3

През м. юни 2026 г. господин Владимир Пенков издаде обширна статия, в която ни обръща внимание върху различни ползи, но и опасности от изкуствения интелект, както и необходимостта крайните решения да останат в човека. Сканирйте QR кода за повече информация и достъп до онлайн версия на изданието.

In June 2026 Mr. Vladimir Penkov has published a detailed article in which attention is drawn to both the benefits and risks associated with AI, as well as the necessity the final judgement to be left in the hands of humans. Scan the QR code for more information and access to the online version of the publication.

Brief Personal Details

Vladimir Penkov is the founder of Penkov, Markov & Partners, Attorneys-at-law. He was its Managing Partner for 30 years and currently serves as its Chairman and Senior Partner.

He specialises in commercial law and foreign investment, banking and financial law, tax law, concessions, public procurement, intellectual property, licensing and know-how agreements, competition law, telecommunications and energy law.

In recognition of his outstanding work, he received the **Lawyer of the Year Award** (in 2013 and 2020), was featured in **Best Lawyers Bulgaria** (2012 and 2015), and received the highest distinction, **Senior StatesPerson** in the **Energy and Corporate & Commercial** categories by Chambers.

He has contributed to the drafting of a number of legislative acts in the fields of commercial and company law, energy, taxation and investment regime.

He served as **vice president of the Bulgarian Chamber of Commerce and Industry (BCCI)** and is currently an **arbitrator at the BCCI Court of Arbitration**.

He has been awarded the **BCCI "Hermes" Award** for his contribution to enhancing transparency and advancing Bulgarian commercial law.

He is the recipient of the highest honor for lawyers in Bulgaria - the "Grand Prix" for his overall contribution to the legal profession.

He has been featured in prestigious publications such as **Barons' "Who's Who of the World" Global Edition** (1999–2000), **Barons 500 – Leaders for the New Century** (2000) and many other.

In 2022, he published the book "The Colorful World of a Lawyer," featuring personal experiences and reflections on the times.

He has numerous publications in Bulgarian and international publications, including *The Enterprise Word Magazine*, *CEO Vision Magazine*, *The Business Tycoon Magazine*, *Tycoon Success*, *Entrepreneur Bulletin*, *Vagabond*, and others.

Кратки биографични данни

Владимир Пенков е основател на „Пенков, Марков и партньори“, 30 години бе Управляващ съдружник, а понастоящем е Председател и старши съдружник.

Специалист в областта на търговското право и чуждестранните инвестиции, банковото и финансово право, данъчното право, концесиите, обществените поръчки, интелектуалната собственост, лицензионните и ноу-хау договори, правото на конкуренцията, телекомуникации и енергийно право.

Два пъти е удостоен с отличието **„Адвокат на годината“** (2013 г. и 2020 г.), включван в **Best Lawyers Bulgaria** (2012 г. и 2015 г.) и носител на най-високото отличие **Senior StatesPerson** в категория **Energy и Corporate & Commercial** на Chambers.

Участвал е в изготвянето на редица закони, свързани с търговското и дружествено право, енергетиката, данъците и инвестиционния режим.

Бил е заместник-председател на **Българската търговско-промишлена палата (БТПП)** и понастоящем **арбитър в Арбитражния съд на БТПП**.

Отличен е с наградата на БТПП „Хермес“ за принос към повишаването на прозрачността и развитието на българското търговско законодателство

Носител е на най-високото отличие за юристи в България – „Гран При“ за цялостен принос в правото.

Включен е в престижни издания като **Barons „Who's Who of the World“ Global edition** (1999 – 2000), **Barons 500 – Leaders for the New Century** (2000) и много други.

През 2022 г. издава книгата „Шареният свят на един адвокат“ с лични преживявания и оценки на времето.

Има редица публикации в български и чуждестранни издания, сред които *The Enterprise Word Magazine*, *CEO Vision Magazine*, *The Business Tycoon Magazine*, *Tycoon Success*, *Entrepreneur Bulletin*, *Vagabond* и други.

ern technologies and AI; this could potentially lead to absence of communication, learning, critical thinking, and sharing, as well as to an impaired ability to make informed logical decisions on various issues.

Various aspects of the necessary international and national legal solutions are also identified, and some specific issues regarding control – including the possibility, in cases of extreme necessity and at human discretion, to switch off the technology (the machine) – are outlined.

This article, in turn, addresses broad issues regarding social aspects and the looming threat of massive global unemployment, along with the associated social tensions and the risk of losing everything that ultimately shapes the individual and society.

The question of the fate of democratic institutions, the entire system of free-market relations and people in general also logically arises.

What is the risk that AI might actually render all human labour and any human involvement in the governance and development of society completely unnecessary?

The recent colossal development of AI gives grounds for such doubts.

This scenario would lead to the elimination of millions – perhaps hundreds of millions – of jobs at various levels across all countries; there would be no oases immune to these consequences in the long term.

Inevitable unemployment and the resulting lack of money for a large segment of the population would rather rapidly trigger not only protests but also riots, further escalating tensions within individual countries.

Therefore, many analysts – and even owners of technologies – increasingly suggest that technological advancements accompanied by the layoff of a workforce rendered redundant,

AI и това доведе до липса на общуване, учене, мислене, споделяне и способността да се взима обосновано логично решение по различните въпроси.

Посочени са също така различни аспекти от необходимите международноправни и национални законови решения, като са очертани и някои конкретни въпроси на контрол, включително възможност при крайна необходимост по преценка на човека да се изключи технологията (машината).

В тази статия от своя страна намират място широките въпроси на социалните аспекти и грозящата опасност от огромна безработица в света, свързаните с това социално напрежение и риск от загуба на всичко това, което в крайна сметка изгражда човека и обществото.

Логично се поставя и въпросът за съдбата на демократичните институции, цялата система на свободни пазарни отношения и хората като цяло.

Какъв е рискът действително AI да направи изобщо излишен какъвто и да е човешки труд, каквото и да било участие на човека в управлението и развитието на обществото?

Колосалното развитие в последно време на AI дава основания за такива съмнения.

По този начин биха се закрили много милиони (може би стотици) работни места от различно равнище във всяка страна, няма да може да има за дълго време оазиси, където последиците не настъпват.

Неминуемата безработица и свързаното с това безпаричие за голяма част от населението биха предизвикали доста бързо не само протести, но и бунтове, които още повече да увеличат напрежението в отделните държави.

Затова не са толкова редки предположенията на редица анализатори (и дори притежатели на технологии), напредъкът на техно-

must be accompanied by significant structural changes in the distribution of the huge profits currently concentrated in the hands of a select few.

In this way, the accumulation of massive profits by technology owners could be avoided, while simultaneously ensuring – through special legislative instruments – an income for those laid off from their jobs.

The aim is to avert dangerous deprivation among the families affected and, consequently, to avert social tension...

This, of course, will not halt the massive concentration of profit and power in the hands of the few individuals mentioned above ...

In fact, the issue goes beyond mere material means necessary for existence; it raises deeper social questions and problems concerning the well-being and healthy societal development in line with the fundamental preconditions that ensure the progress of both the individual and society as a whole.

The middle class – comprising skilled professionals across various fields such as engineering, management, and software development, as well as certain roles in law (including attorneys), human resources, etc. – risks losing its relevance and necessity, and consequently its employment. This is particularly likely if society grows accustomed to receiving ready-made answers without demanding critical thought, analysis, or logical reasoning.

What will happen then? Who will support the families of these individuals – the very people who play a pivotal role in driving societal progress – and how?

Is this not the first sign of the end of an entire era defined by free (and equitable) market relations and competition within an institutional framework that guarantees democratic devel-

опиите, успоредно с освобождаването на станалата ненужна работна сила, да бъде съчетан и със значителни структурни промени в разпределението на огромните печалби, концентрирани само в единици.

По този начин би могло да се избегне натрупването на огромни печалби на притежателите на технологиите, като в същото време се осигурят чрез специални законодателни инструменти доходи на освободените от работа.

Целта е да бъде избегнат опасният недоимък на засегнатите семейства и с това напрежение в обществото...

Това, разбира се, няма да спре огромното натрупване на печалба и власт в тези няколко лица...

Но всъщност въпросът не се изчерпва само до материалните средства за съществуване, а поставя и по-дълбоки социални въпроси и проблеми относно добруването и нормалното развитие в обществото съгласно добре известните предпоставки, които гарантират както развитието на отделния човек, така и на цялото общество.

Средната класа, състояща се главно от добри специалисти в различните области, инженери, мениджъри, софтуеристи, та дори и някои дейности на юристите (адвокатите), човешки ресурси и др., могат да загубят своето значение и необходимост, и с това работата си, особено ако обществото като привикне с готовите отговори без да изисква разсъждения, изводи и логически заключения.

Какво ще стане тогава, кой и как ще издържа техните семейства и то на тези, които определят най-много развитието в обществото.

Не е ли това първи сигнал за края на цяла една ера, характеризираща се със свободни (равноправни) пазарни отношения, конкуренция в рамките на съществуваща институционална система, гарантираща демокра-

opment?

It was with some surprise that I read the following question in issue 33 of 7 August 2026 of Der Spiegel – a magazine that has evidenced its commitment to democratic principles in defence of free speech, even in challenging times: “Is the end of the economic system that Karl Marx prophesied so long ago approaching?”.

Haven't the talented engineers and IT specialists themselves – through the development of AI to such an advanced stage – paved the way for their own downfall?

And once again, the inevitable question arises, as it has so many times in history: where do we go from here?

Double-digit layoffs at the software giants have already begun.

What does the future hold for other professions?

Wherever the machine can perform the technical processes more quickly and flawlessly, the relevant employees will lose their jobs.

However, these people have families, they put thought into their work, exchange of opinions takes place, they communicate and develop social contacts that are healthy for society and essentially move it forward ... All this will disappear ...

Has anyone calculated the potential social tensions, the penury and helplessness of the people laid off from work and their families?

How do things look from today's perspective?

The existing system of competition, the skills of those same people who will later on be fired, are being used to build a system devoid of humanity that will even most likely be able to reproduce itself, whereby efficiency and sales profits will continue increasing, but it all will go into the hands of a select few ...

тично развитие?

И с известна изненада прочетох в списание Spiegel №33/7.8.2026, доказало се със своите демократични принципи в защита на свободата на словото при не винаги лесни обстоятелства в миналото, въпроса: „Приближава ли край на стопанската система, за който Карл Маркс е пророкувал преди толкова време?“.

Не са ли подготвяли самите талантиливи инженери и IT-специалисти чрез разработването на AI в доста напреднал стадий собствения си залез?

И пак възниква закономерният въпрос, за кой ли път в историята, а сега накъде?

Започнаха и вече уволненията с двуцифрено число в софтуерните гиганти.

Какво е бъдещето на другите професии?

Навсякъде там, където машината може по-бързо и безгрешно да изпълнява техническите процеси, съответните заети ще загубят своите места.

Но тези хора имат семейства, в работата си влагат и мисли, осъществява се размяна на мнения, общува се и се развиват здравословни за обществото социални контакти, които съществено го движат напред... Всичко това ще изчезне...

Някой изчислявал ли е потенциалното социално напрежение, безпаричието и безпомощността на освободените от работа и техните семейства?

Как изглеждат нещата от днешна гледна точка?

Използва се сега съществуващата система на конкуренция, използват се и уменията на същите тези хора, които след това ще бъдат уволнени, за да се изгради една лишена от човечност система, която дори най-вероятно сама ще може да се възпроизвежда, а ефективността и печалбите от продажбите

The same few who, tens of years ago, were awarded immense state contracts and were given all kinds of state support (which actually created an unlevel playing field to their advantage), are now destroying the entire system of relations, including institutions, with everything acquired being concentrated in just a few individuals!

What could be more natural than to reach an unprecedented concentration of wealth and power by replacing employees and perhaps also, in the future, institutions by machines run by several corporations.

How will this affect society?

How will people survive?

I am even excluding the possibility of their personal advancement.

Wouldn't this mark the end of an era of economic development based on fair competition?

What does competition go? After all, it is precisely what drives progress ...

How will the world develop?

What will the tens or hundreds of millions of laid off people do?

How will they feed their families? And it is not just about putting food on the table, after all, right...

These are the questions being raised with the utmost seriousness.

Therefore, the rise of such corporations and the resulting concentration of wealth and power must be prevented through democratic institutions and laws that should mandate the redistribution of the bulk of capital accumulated via traditional methods and require the retaining of a certain percentage of jobs, even with changed roles, while ensuring that specific activities remain forever the exclusive prerogative of human beings.

ще стават все по-големи, но всичко отива само в ръцете на единици...

Същите тези единици, които десетки години преди това са получавали безмерни държавни поръчки и всякаква държавна подкрепа (всъщност създавайки неравностойни конкурентни условия за себе си), сега унищожават цялата система от отношения, включително институциите, като всичко придобито се концентрира в единици!

Какво по-естествено може да настъпи, освен че се стига до невиждана концентрация на пари и власт при замяна на заетите лица, но може би и в перспектива и на институциите от машините, управлявани от няколко концерна.

А как това ще се отрази на обществото?

Как хората ще преживяват?

Дори изключвам възможността да се развиват.

Това не би ли бил краят на една ера на стопанското развитие, почиваща върху равнотравната конкуренция?

Къде отива конкуренцията? Нали именно тя осигурява напредъка...

Как ще се развива светът?

Освободените десетки, стотици милиони – какво ще правят?

Как ще изхранват семействата си? А нали не само изхранването е важно...

Ето тези въпроси се поставят с цялата сериозност.

Затова тези концерни и тази концентрация на пари и власт не трябва да се допуска чрез инструмента на демократичните институции, закони, които изискват по-голямата част от натрупващите се по стария начин капитали да се преразпределят, чрез изискването да се запазят определен процент работни места, макар и с променени профили, като от своя страна определени дейности зави-

While this undoubtedly will result in a major clash of interests, it may not yet be too late to adopt consensus-based governance measures to manage and steer development through administrative, organisational and technological mechanisms, rather than persistently using the existing system of free competition for the purpose of its own destruction.

Without such intervention, the era of a machine-driven society – devoid of human thought, creativity, and engagement – will lead to the end of the old economic order. That order rests on free competition within a democratic system governed by bodies democratically elected by the people and on laws enacted for the public good.

It is precisely these laws that must establish the new model for managing and spending the wealth, regulate the overall operations of these software giants and ensure the proper functioning of democratic institutions under these new conditions, including through the creation of dedicated control bodies equipped with the technical capacity to stop the use of any technology that fails to meet the established requirements.

These laws must pave the way for machines to be of benefit for humanity and human activity, and contribute to faster and sounder economic development and to the creation of national wealth. This development, however, needs to benefit everyone in the country, not just a select few ...

We must not allow a handful of AI creators and distributors to practically eliminate human labour that not only creates value but has immense social significance for society and for fostering creative thinking.

This is something that will be impossible to achieve to the extent necessary for the development of society (and of social relations) if,

наги останат прерогатив на човека.

Няма спор, че това предвещава сериозен сблъсък на интереси, но може би още не е късно да се предприемат консенсусни управленски мерки, които да управляват, но и направляват развитието чрез административни, организационни и технологични механизми, а не да се използва настойчиво досегашната система на свободната конкуренция всъщност за унищожението ѝ.

Ако тя не съществува, епохата на управлявано от машини общество, което не създава, не влага човешко мислене, творчество и отношение, ще доведе до край на стария стопански ред, почиващ върху свободната конкуренция в рамките на една демократична система, която се управлява от демократично избрани от хората органи и чрез демократично гласувани закони в полза на обществото.

Тези закони именно трябва да изградят новия начин на управление и разходване на придобивките, да регламентират цялостната дейност на тези софтуерни гиганти, да осигурят правилното функциониране на демократичните институции при новите условия, включително чрез специално изградени за това контролни институции, с технически способности и възможности да спрат използването на технология, която не отговаря на изискванията.

Тези закони трябва да осигурят път, по който машините ще бъдат в полза на човека, на човешката дейност, ще допринесат за по-бързо и правилно икономическо развитие, за създаване на богатства в държавите. Но развитие за всички в държавата, а не само на единици...

Не бива да се допуска няколкото AI създатели и разпространители да премахнат на практика човешкия труд, който освен че създава ценности, има и много голямо социално значение за обществото, както и за разви-

in the near future, half or more of all jobs are eliminated without the labour market offering equivalent opportunities.

And what would happen if more than 80 % of the jobs in the world were eliminated because machines work faster and more accurately?

At the same time, a large portion of the population already suffers from hunger or malnutrition and does not have adequate medical care, education, etc.

Can machines replace the critical perspective and attitude of a human being, of the knowledgeable and active creative individual who offers meaningful recommendations based on a comprehensive, multifaceted assessment of utility and effectiveness rather than merely on speed, cost, or immediate efficiency?

This not only raises valid doubts but is also indisputably impossible.

It would be particularly painful for society that the jobs being replaced would not be those involving gruelling physical labour or the labour of people engaged in sewing, extracting snails from their shells, gathering herbs and mushrooms, fishing and others whose work remains unalleviated.

Instead, it is the highly qualified individuals – the backbone of the middle class – who would be made redundant, triggering upheavals for society, families, education, and individual prospects that are unpredictable even to the machines themselves.

Those most affected by such a development would be architects, engineers, teachers, doctors, journalists, and lawyers (and other legal professionals) who are the key contributors to national tax revenues and drivers of progress.

Until now, the economic system has relied on people who work and earn wages (while also generating added value), as well as on those

тие на творческото мислене.

Нещо, което ще бъде невъзможно в необходимата за развитие на обществото (обществените отношения) степен, ако след недълго време половината или повече от работните места бъдат съкратени, без пазарът на труда да предлага равностойни перспективи.

А какво ще стане, ако над 80 % от работните места в света бъдат съкратени поради това, че машините работят по-бързо и по-безпогрешно.

А в същото време голяма част от населението и сега гладува или е недохранено, не разполага с адекватна медицинска помощ, образование и пр.

Но дали машините могат да заместят критичния поглед и отношение на човека, на знаещия и активен човек – творец, който дава смислени препоръки, изхождайки от цялостната многообразна преценка за полезност и ефективност, а не само от гледна точка на бързина, цена, моментна ефективност?

Това буди не само основателни съмнения, но е безспорно невъзможно.

Особено болезнено за обществото би било, че няма да бъде заменен тежкия физически труд или трудът на хора, заети със шиене, извеждане на охлюви от черупките, събиращи на билки, гъби, рибари и пр., чийто труд не се облекчава.

Ще отпаднат точно добре квалифицираните хора, представляващи средната класа с произтичащите от това непредсказуеми и за машините катаклизми за общество и семейство, образование и перспективи за всеки един.

Най-засегнати от такова развитие ще бъдат архитекти, инженери, учители, лекари, журналисти, адвокати (и други юристи), едни от най-големите масови данъкоплатци в държавите, и хора, допринасящи за развитието.

Досега стопанската система се опираше на

who invest and manage processes. A balance was thus sought between seemingly conflicting interests – a balance that drove progress in production, knowledge, social benefits, and so forth.

Der Spiegel raises the intriguing question of whether Marx could truly have foreseen in the 19th century that the relentless striving for greater efficiency and higher profits for the owners of the means of production would initially reduce the need for human labour and would eventually lead to its complete elimination from the production process.

Entrepreneurial activity which may also fall within the domain of machines (robots) will also undergo a fundamental transformation.

When viewed through the 19th-century criteria and analyses of production, these are the conclusions reached.

In the 21st century, however, people and societies that drive progress should have developed the necessary mechanisms to integrate human labour (albeit transformed in its fundamental nature), the provision of services, the creative work of architects, doctors, lawyers, and teachers in the efficient production of goods and other assets while maximising the use of technology.

It might be easier to establish a working mechanism through appropriate legislative changes in countries with developed social systems (such as Europe), yet a consensus and agreement among all parties remain essential.

In regions where social systems are less developed the process will inevitably be more difficult and will be met with resistance from those seeking to maximise profits through AI without regard for the consequences – a dynamic that could trigger unpredictable social upheavals. Nevertheless, these actors must also be included in the overarching regulatory framework -

хората, които работят, получават заплати (но е налице и принадлежна стойност), както и на хората, които инвестират и управляват процесите и по този начин се търсеше баланс между на пръв поглед противоречиви интереси, който движеше напред производство, знания, социални придобивки и пр.

Списание Spiegel поставя интересния въпрос дали наистина Маркс през 19 век е могъл да предвиди, че непрекъснатият стремеж към по-голяма ефективност, по-голяма печалба на притежателите на производствените блага, първоначално ще намаляват необходимостта от човешки труд, докато се стигне до неговото цялостно отпадане от производството.

Ще се промени из основи и предприемаческата дейност, която също може да попадне в диапазона на машините (роботите).

С критериите и анализите на производствената дейност от 19 век, изводите са такива.

Но в 21 век би трябвало хората и обществата, които движат напред развитието, да са разработили необходимите механизми с оглед съчетаването на човешкия труд, макар и променен в своята същност, предоставяне на услуги, творческата работа на архитекти, лекари, юристи, учители и ефективното създаване на производствени и други блага с максималното участие на технологиите.

Може би ще бъде по-лесно да се намери работещ механизъм чрез съответните законодателни промени в страни с развити социални отношения (Европа), но са необходими консенсус и съгласие между всички.

Където тези системи са по-неразвити, това неминуемо ще бъде по-трудно и свързано със съпротива на търсещите чрез AI максимални печалби без оглед на последствията, което може да бъде причина за непредсказуеми обществени трусове. Но и те трябва да са включени в общата уредба, иначе няма да сработят нещата.

otherwise, things will not work.

This once again raises the question of the need for a generally accepted strategy reliably underpinned by legal instruments to manage this process in order to maximise the use and implementation of AI to eliminate low-skilled tasks and to serve as a vital tool for improving processes and supporting specialists. These professionals, in turn, would acquire the additional skills needed to manage processes more effectively and deliver work results that are both faster and of higher quality.

Therefore, politicians must find the right path to “reconcile” technology and its owners with society and the interests of every individual, ensuring that the human element is not lost within a society composed of all separate individuals.

A more equitable distribution of wealth should also be ensured, while preserving democratic principles within states (where and to the extent they exist) and thereby preserving the ongoing development of social relations, society, and the state itself.

This can lead to an improved distribution of wealth benefiting various population groups, primarily through the tax system and a commitment to the continuous improvement of working conditions, professional qualifications, and production processes, as well as through enhancements in the conditions for other professions (such as teachers, doctors, service-sector workers, etc.).

Civil society, democratic institutions, and the state acting as the guardian of the rights and freedoms of citizens, thereby upholding constitutions that also safeguard the public prosperity, the rights and freedoms of all citizens, also come under attack.

Undoubtedly, this method of administratively proportional distribution of such extreme-

Това още веднъж поставя въпроса за необходимостта от общоприета, надеждно защитена с правни инструменти стратегия и управление на този процес, с цел AI максимално да бъде използван и внедрен за премахването на нискоквалифицирани дейности, както и да бъде важен инструмент за подобряване на процесите и подпомагане дейността на специалистите, които от своя страна придобиват допълнителна квалификация по-ефективно да управляват процесите и да предоставят по-бърз и същевременно качествен резултат от работата.

Затова политиките трябва да намерят правилния път в света да „помирят“ технологиите и притежателите им с обществото и интересите на всеки човек, като по този начин не се загуби човешкото в обществото, състоящо се от всички отделни личности.

Би следвало също да се гарантира по-равномерно разпределение на богатата, но при съхраняване на демократичните принципи в държавите (където и доколкото ги има) и с това развитието на общественото отношение, обществото и държавите като процес.

С това може да се постигне подобряване на съотношението на разпределянето на богатата в полза на различни групи от населението, главно чрез данъчната система и задължение за постоянно подобряване на работните условия, квалификацията и производствения процес, но и в условията на другите професии (учители, лекари, заетите в услугите и др.).

Гражданското общество, демократичните институции, държавата като закрилник на правата и свободите на гражданите и с това опазване на конституциите, които също са блюстителите на обществената просперитет, права и свободи на всички граждани, също попадат под удари.

Безспорно този начин на административно правопропорционално разпределение на

ly high profits into the hands of a select few creates the impression (or is it merely an impression?) that many of those that have been made redundant receive something similar to a "handout" - a situation likely to cause them trauma and effectively leave them cast aside from the formal social environment.

This does not solve the fundamental social problem or the life challenge of how we and our children can secure optimal conditions for existence and development.

Such conditions cannot exist unless we are compelled to learn and improve if we want to succeed (aspiration), to think, to make decisions, to face and overcome difficulties, and to experience failures without causing despair.

To achieve results at various stages of life, and to grow as human beings ...

The inability to work, to apply one's knowledge and skills to support oneself and one's family, and to overcome various challenges through one's own efforts simply because a machine, a technology, or a computing centre could replace half or more of the workforce (particularly those with high levels of education), effectively infringes upon the rights and freedoms of the people affected.

And these are among the fundamental assets of modern people.

Unless a working mechanism is found to ensure that people can continue to work and create, the near future could see not only unprecedented social tension but also societal chaos, along with all the associated risks and consequences.

In this scenario, the existing social and economic system which created the democratic societies and the relevant institutions designed to provide necessary safeguards would cease to exist, without a viable replacement capable

такива свръхпечалби в ръцете на единици, оставя усещането (а дали е само усещане), че голяма част от съкратените получават нещо като „милостиня“, а това би ги травмирало най-вероятно, като на практика останат изоставени извън формалната социална среда.

Това не решава главния както социален проблем, така и житейски ребус, как нашите деца и ние самите да имаме оптимални условия за съществуване и развитие.

Такива няма как да са налице, ако не сме принудени да се учим и усъвършенстваме, ако искаме да успеем (стремежът), да мислим, да взимаме решения, да изпитваме трудности, които трябва да преодоляваме, да имаме провали, които не ни отчайват.

Да постигаме резултати в различни етапи от живота, да се развиваме като човешки същества...

Невъзможността да работиш, да използваш наученото и уменията си с оглед да издържаш себе си и семейството си, да преодоляваш със собствени усилия различни предизвикателства, само защото една машина, една технология, един изчислителен център може да замести половината или повече от заетите главно тези с висок образователен ценз, на практика отнема и от техните права и свободи.

А това са едни от основните блага на съвременния човек.

Не се ли намери работещ механизъм, който да гарантира, че човекът ще може да продължи да работи и твори, това би предизвикало в недалечно бъдеще не само небивало социално напрежение, но и обществен хаос с всички свързани с това рискове и последици.

В този случай досегашната обществена и икономическа система, която е създавала демократичните общества и съответни институции, които да осигурят необходимата за-

of fostering the development of society, institutions, human labour and interaction, rights, and freedoms.

This would also trigger unavoidable upheavals in societies that, despite possessing a wide range of functioning institutions, are governed centrally by a small number of authorities.

Furthermore, it is highly unlikely that scenarios in which technology and machines displace humans and supplant human labour and interaction would become more acceptable to society, for example through some proportional distribution of the income and profits additionally generated for the few technology owners (despite the fact that such measures would help support families).

Even if basic needs were met and sustenance is secured in this way, the drive for professional improvement would be lost, as would interpersonal interaction within teams, the team mindset, and the joy of shared success ... and indeed, even the joy and satisfaction derived from individual achievement would vanish.

Nor does this address the issue of people suffering from hunger and disease in impoverished nations.

It is a chilling thought to imagine everyone receiving from technology an allowance – perhaps even perceiving it as mere handout – and spending their time solely on travel and hobbies; yet, what truly distinguishes humans from animals is the depth of thought and the capacity to analyse, evaluate, make decisions, and create something new – acts that, in turn, advance society and benefit humanity as a whole.

This includes people living in countries and societies far removed from the developed world.

This is precisely what necessitates rapid measures for the effective management of technology, specifically by introducing mandatory

щита – няма да я има, без да може да бъде заменена с нещо, което да развие обществото, институциите, човешкия труд и общуване, права и свободи.

Това би създадо и непреодолими сътресения в общества, които макар да имат изграден широк кръг работещи институции, се управляват централизирано от малко авторитети.

И с голяма вероятност всякакви варианти технологиите и машините да изместят човека, човешкия труд и общуване, няма да станат по-приемливи за обществото, например с някакво пропорционално разпределение на допълнително създадените за няколкото притежатели на технология доходи и печалба, въпреки че по този начин се допринася за издръжката на семействата.

Дори по този начин да бъдат задоволени няколко крайни потребности и да се осигури изхранването, губи се стремежът за усъвършенстване в работата, губи се общуването между хората в екип, губи се екипното мислене и радостта от постигнатия общ успех... дори се губи и радостта и удоволствието от постигнат индивидуален успех.

Това не решава и въпроса за гладуващите и боледуващите хора в бедните държави.

Страховито е да се помисли, че всички получават от технологиите издръжка (а може би ще го почувстват като милостиня) и само пътуват и се занимават с хобита, като всъщност човекът се различава от животните по дълбочината на мислите, способността да анализира, преценява, решава и създава нещо ново, което от своя страна развива обществото, в това число всички хора.

Включвам и хората в страни и общества много далеч от развитите държави.

Именно това налага бързи мерки за ефективно управление на технологията, като се въведе във всички фази на процесите задъл-

human involvement into every phase of the process, thus allowing individuals to participate and contribute as they continuously refine their knowledge.

Indeed, people must expand their knowledge and be prepared to adapt their mindsets and working methods to utilise high-tech, digitalised processes; yet, they must do so without losing sight of or disengaging from these workflows, while simultaneously maintaining management and control over them.

In this way, the individual can continue to think and grow, to dream and achieve results, whereas, otherwise, they would inevitably degrade ...

Who could stop this from happening in any other way?

Since these processes and developments are inevitable, it is essential to proactively identify and devise reliable legal and technological tools that pave the way for the use and application of machines and technologies in a manner that only serves humanity, creates valuable databases, and acts as a helpful advisor, while ensuring that judgment and decision-making, particularly regarding critical processes, remain the exclusive prerogative of humans.

There is also no doubt that most routine processes, especially technical and everyday tasks, are already being (or soon will be) performed much faster and with superior quality by machines.

However, the role of the latter should end there; humans must take the resulting output, deliberate, and make the final decisions regarding the specific steps for which they are responsible ... Machines cannot be held legally liable – a fact that gives rise to additional risk.

Job cuts may be unavoidable, but they can be managed on a scale that allows employees that have been made redundant to be redirected

жителното участие на човека, който усъвършенствайки своите познания, се включва в общия процес.

Действително, хората трябва да обогатяват познанията си, да са готови да адаптират нагласата и начина си на работа като използват високотехнологизираните и дигитализирани процеси, но същевременно без да губят поглед и участие в различните процеси, а също упражняват управлението и контрола над всички процеси.

Така човекът ще може да продължи да мисли и да се развива, да мечтае и да постига резултати, като в противен случай абсолютно би деградирал...

Кой би могъл да спре настъпването на това по друг начин?

Тъй като процесите и развитието са неминуеми, е необходимо целенасочено да се търсят и предвидят надеждни правни, но и технологични механизми и инструменти, които да правят път на такъв начин на ползване и прилагане на машините и технологиите, които да ги поставят само в полза на човека и да създават чудесна база данни, и бъдат добър съветник, като преценката и решенията, особено на важните процеси, остават прерогатив само на хората.

Не може да има никакво съмнение както и, че повечето особено технически и ежедневни, добре известни обичайни процеси се извършват (или в скоро време ще бъде така) много по-бързо и при това с по-добро качество от машините.

Но с това би следвало да завърши тяхното прилагане, като хората, стъпвайки върху резултатите, обмислят и взимат съответните крайни решения относно отделните стъпки, за които да отговарят... а машините не могат да носят никаква правна отговорност, като от там произтича и допълнителният риск.

Съкращенията едва ли могат да бъдат избяг-

toward new activities that the state and the business sector should be striving to develop.

In this way, nations and societies will evolve for the benefit of the people.

Certain service sectors (though not all) and often unattractive manual labour (such as various skilled construction workers) are less affected by the aforementioned developments (layoffs), while the main burden falls upon the well-educated individuals who constitute a significant part of what we call the "middle class".

The fact that citizens might notionally receive shares in a hypothetical state-owned enterprise – one that has acquired the company responsible for creating the machinery and technology (such ideas have been proposed) – does nothing to alter the fundamental uselessness of this "solution".

Distributing to citizens what is essentially a handout for which they have neither worked nor contributed fails to resolve social issues (save for partially securing basic sustenance for those who might receive a share of the immense aggregate profit), as previously noted.

Conversely, this approach in no way fosters individual or societal development in this regard – development that is otherwise intrinsic to the evolution of any society.

Moreover, the proposed innovative measure intended for a free-market economy would in practice undermine the market economy itself; on that ground alone, it would cause immense harm.

The only beneficial approach would be to reinvest the additional revenue generated by taxing these corporate giants into raising wages across various sectors and improving working conditions.

Democratic states possess sufficient legal and regulatory mechanisms to strike the right bal-

вани, но могат да бъдат в размери, които да позволят съкратените служители да бъдат насочени към нови дейности, които държавата и бизнесът правят усилия да развият.

По този начин държавите и обществата ще се развиват в полза на хората.

По-малко засегнати от горните развития (съкращенията) са някои обслужващи сфери (не всички) и често непривлекателният физически труд (различни майстори в строителството и др.), като главната тежест пада върху добре образованите хора, съставляващи важна част от това, което наричаме „средната класа“.

От обстоятелството, че условно гражданството ще получи дялове в евентуална държавна фирма, придобила преди това дружеството – създаващо машините и технологиите (известни са такива идеи), нищо не променя общата безполезнаост на такова „разрешение на въпроса“.

Разпределението практически на милостиня за гражданите, за което те не работят и нямат принос, не решава социалните проблеми (освен частично чрез първоначалното подsigуряване на прехрана за тези, които ще получат нещо от общата огромна печалба), както бе отбелязано вече по-горе.

За сметка на това в никакъв случай не допринася за развитието на човека, на обществото в тази насока и по този начин е иманентно за развитието на всяко едно общество.

Освен това посочената новаторска мярка за системата на стопанство със свободна пазарна икономика на практика подкопава и самата пазарна икономика и само на това основание би навредила неимоверно много.

Единствено полезно би било получените допълнителни финансови средства от данъчното облагане на мастодонтите да бъдат вложени за увеличаване на заплатите и в други области, както и за подобряване на условия-

ance regarding the use of technology and machinery without disrupting social harmony or infringing upon citizens' rights and freedoms, while improving the quality of and social security, combined with an improvement in the working environment in which we live.

Targeted additional taxation aimed at significantly decreasing these profits that are often amassed through multi-billion contracts awarded by state institutions could enable the government to support development in other areas vital to the public.

Moreover, this approach would decrease the boundless financial power of certain individuals – power that enables them to exert pressure at various levels for their own gain and, through such abuse, exercise undue influence outside of all democratic frameworks and institutions.

The state could invest a portion of the additional tax revenue in establishing robust oversight mechanisms and in preventing technologies and machines from making final decisions in place of human beings.

Furthermore, the creators and owners of these technologies and machines - and potentially even the machines themselves at some point – could use various forms of manipulation to exert influence or interfere in socio-political life in an unacceptable manner; the measures described here are intended to prevent precisely this.

In this context, I believe the link between the free-market economy and democratic institutions is indisputable – this is a connection that uncontrolled AI could destroy ...

The destruction of the socio-economic and political system built upon the principles of a free (albeit socially oriented) market economy and the inefficient functioning of democratic institutions cannot possibly lead to a more perfect or acceptable societal outcome; instead, they

та на труда.

В демократично устроените държави съществуват достатъчно правни и властови механизми да се намери мярката на използване на технологиите и машините, без да се нарушава социалният мир и правата и свободите на гражданите, но да се подобри качеството на работата и социалното осигуряване, съчетано с подобрене на работната среда, в която живеем.

Специфичното допълнително данъчно облагане с оглед значително намаляване на тези печалби, още повече често натрупани с помощта на милиардни поръчки от държавни институции, може да подпомогне държавата да подкрепи развитието в други области, важни за хората.

Освен това по този начин би се отслабила безграничната финансова мощ на отделни лица, която сама по себе си им дава възможност в собствена изгода да оказват натиск на различни нива и по този начин, злоупотребявайки с това, да оказват непозволено влияние, извън всички демократични рамки и институции.

Част от допълнителните данъчни плащания държавата би могла да инвестира в създаването на надеждни контролни механизми и възпиране технологиите и машините да взимат крайни решения вместо хората.

Освен това чрез различни манипулации създателите и собствениците на технологиите и машините, пък не е изключено в даден момент и самите машини, да въздействат и се намесват по недопустим начин в общественно-политическия живот, нещо, което с описаните способности трябва да се предотврати.

В тази връзка мисля, че е безспорна обвързката между свободната пазарна икономика и демократичните институции, нещо, което неконтролируемият AI може да унищожи...

Унищожаването на икономическо-политиче-

could breed discontent, fear, chaos and spontaneous actions that are out of control and result in ruin.

This risk must be understood now, before it is too late for humanity and before AI slips entirely beyond human control and influence, acquiring the ability to improve and replicate itself without human involvement – a scenario about which numerous warnings have already been issued.

All sense of human support, compassion, trust, empathy, and desire for community and togetherness, as well as the management structures and the sense of personal prosperity will be lost.

This would inevitably strip society and its institutions of their organising role, with all the consequences that entails.

If AI were to replace everything in our daily lives and work rendering a vast number of professions and the people employed in them obsolete, we would lose friendship, dialogue, the drive for success, and cooperation; ultimately, we would lose what distinguishes humans from everything else: consciousness, emotions, care, and the striving for self-improvement.

Everything human and valuable that we all dream of would be lost ...

Even some of the creators and owners of these technological giants are now warning of the danger – albeit rather late ...

We are still far from fully grasping this danger across the globe – an awareness that is a prerequisite for establishing the legal and technological frameworks which ensure that technology serves humanity rather than simply rendering people unnecessary.

It is essential for key decision-makers from technologically advanced nations, in cooperation with others, to align their strategies and

ската система, изградена върху принципите на свободната (макар и социално ориентирана) пазарна икономика и неефективното функциониране на демократичните институции, няма как да доведат до нещо по-съвършено и приемливо в обществото, но може да породят недоволство, страх, хаос и спонтанни действия, излизащи извън всякакъв контрол и водещи до разруха.

Този риск също трябва да бъде разбран още сега, преди за човечеството да е станало твърде късно и AI да излезе извън всякакъв човешки контрол и въздействие, като придобие собствен начин на усъвършенстване и възпроизводство без участието на човека, за което също има редица предупреждения.

Ще се изгуби представата за всякаква човешка подкрепа, състрадание, доверие, емпатия, желание за общност и заедност, мениджмънт и усещане за личен просперитет за хората.

Това неминуемо би довело до отнемане на организиращата роля на обществото и неговите институции с произтичащите от това последици.

Ако AI замести всичко в ежедневието и работата, направи излишна голяма част от професиите и заетите там – ще се загуби приятелството, диалога, стремежа към успех, сътрудничеството и в крайна сметка това, което отличава хората от всичко друго... съзнанието, чувствата, грижата и стремежа за усъвършенстване.

Ще се загуби всичко човешко и ценно, за което всеки мечтае...

Вече и някои от създателите и притежателите на такива технологични мастодонти предупреждават за опасността, макар и доста късно...

Много сме далеч още от осъзнаването на тази опасност във всички краища на света, което е условие, без което не може да се съз-

aspirations and to create effective mechanisms – comprising both legal regulations and technological solutions – to safeguard human society and preserve everything that assures human development and is dear to us.

It would be positive, of course, processes beneficial to individuals and society to be continuously improved by ever-evolving technologies, thereby enabling further human development.

It would be an illusion to believe that thanks to technology everyone in the world can be equal in terms of opportunities, development, achievements, and outcomes. Nevertheless, everyone deserves to live with dignity, rather than being ruled by machines.

This has been the driving force behind humanity's progress – at least until now ...

It is essential to use a robust international and national legal framework – combined with technologically controlled software and other technical solutions (where available) – to ensure that conditions for human development are levelled out while preserving the fundamental basis.

Technologies are indeed useful and can contribute to equalising standards of living, but they should not lead to the homogenisation (or standardisation) of human beings.

The development and refinement of AI cannot and should not be halted; rather, AI should be widely utilised to facilitate human activity by enhancing speed and quality. AI should serve solely as an indispensable and reliable advisor.

It is truly to the credit of some creators and owners of these cutting-edge technologies that they are demonstrating both civil and professional conscience. They have begun to warn of the urgent need to establish effective, reliable controls over both the technologies themselves and their application.

дадат правни и технологични рамки в такава насока, че технологията да служи на човека, а не просто да го прави излишен.

Необходимо е всички решаващи фактори от водещите в технологично отношение страни заедно с останалите да съгласуват решенията и надеждите и създадат работещ инструментариум (правна уредба и технологични решения), за да се запази човешкото общество, всичко това, което развива човека и е скъпо за нас.

Позитивно би било, разбира се, полезните за човека и обществото процеси да се подобряват постоянно от неспирно развиващите се технологии, като това даде възможност за допълнително развитие на хората.

Би било илюзия да се мисли, че всички хора в света могат да бъдат равни по възможности, развитие, постижения, резултати и пр. благодарение на технологиите, но всички трябва да живеят достойно, а не управлявани от машините.

Това е и двигателят на развитието на човечеството – поне досега...

Важно е с надеждна международна и национална правна уредба, съчетана с технологично контролирани софтуери и други технически решения (ако има такива), да се гарантира, че условията за развитие на човека ще се изравнят, като се запази основата.

Технологиите действително са полезни и могат да допринесат за изравняване стандартите на живот, но не и за унифициране (изравняване) на хората.

Не трябва и няма как да се спира самото развитие и усъвършенстване на AI, но той трябва да бъде използван най-широко за улесняване дейността на хората чрез подобряване на скоростта и качеството. AI да бъде само незаменим добър съветник.

Действително прави чест на някои създатели и притежатели на тези върхови техноло-

This matter has become particularly pressing given the already existing capacity of technologies for self-learning and for acquiring additional information ("knowledge") from other machines and systems, as well as in view of their potential "drive" to operate independently of human oversight.

In this context, it will be imperative for creators and owners to propose technological solutions and, after informing the general public and, above all, institutional specialists, to identify which specific technological elements could give rise to the aforementioned dangers.

At the same time, legal restrictions and safeguards should be introduced immediately.

Of course, it would be beneficial if technology companies themselves implemented these buffers and restrictions before acute dangers arose; however, while we must certainly respect and trust the creators of these technologies, human history shows that only an adequate regulatory framework, coupled with dedicated oversight bodies operating under dedicated procedures and rules, can provide reliable protection against the risks in question (even if such measures are not a panacea, given the inevitable existence of bad actors).

Calls for companies to voluntarily slow down progress strike me as well-intentioned but entirely unfeasible, as they run counter to the fundamental principles and aspirations of both individuals and, naturally, companies.

AI undoubtedly accelerates scientific results and the creation of inventions; yet, the latter can be used not only for the benefit of humanity but also maliciously to harm people and society as a whole.

гии, че проявяват гражданска, а също така и професионална съвест. Те започнаха да предупреждават за спешната необходимост от създаването на действен, надежден контрол както върху технологиите, така и по отношение тяхното използване.

Това особено е наболяло с оглед вече съществуващата способност на технологиите сами да се обучават, да придобиват допълнителна информация („познания“) от други машини и технологии и възможния „стремеж“ за независимо от човека осъществяване.

В тази връзка ще е наложително те самите да посочат технологични решения, а след като запознаят по-широката публика и най-вече специалистите в институциите - кои елементи от технологиите могат да породят посочените опасности.

Успоредно с това незабавно следва да се въведат правни ограничения и гаранции.

Разбира се, би било ползотворно, ако самите технологични компании въведат тези буфери и ограничения преди да са настъпили акутни опасности, но въпреки че не може да не се отнасяме с уважение и доверие към самите създатели на визираните технологии, човешката история показва, че без да представлява панацея (защото винаги има нарушители), само адекватната нормативна уредба успоредно със специално създадени за това специализирани контролни институции, подчиняващи се на нарочно създадени за това процедури и правила, може да доведе до надеждно предпазване от дискутираните опасности.

Призивите за забавяне на напредъка по инициатива на самите компании ми се виждат добронамерени, но абсолютно неосъществими, тъй като противоречат на основните принципи и стремежи на човека и, разбира се, на компаниите.

AI безспорно ускорява значително резултатите от научната дейност и осъществяване на

For instance, harmful viruses could be engineered in the field of medicine, or algorithms can be developed to cripple entire electrical and transport networks, among other potential threats.

Especially given the existence of numerous leading companies across the globe that operate in countries with diverse political systems and governance principles, as well as in view of the multitude of diverse complex geopolitical problems in the world, these dangers are indeed real.

The arguments voiced by some figures in the scientific and political spheres claiming that it would be sacrilege not to accelerate technological development and that there should be no restrictions in place, and asserting that the level of advancement will concentrate real power in the hands of the most developed nations, clearly illustrate the nature of these risks.

The world is indeed facing a major challenge.

However, one must hope that reason – guided by a concern for the well-being of nations and individuals – will prevail. Just as politicians, public figures, and experts have found common ground and adopted effective crisis-management tools in the face of many other cases of enormous threats to the world and all societies, I believe the most appropriate and working solution will be found here as well.

Moreover, there are so many unresolved issues worldwide – particularly in impoverished nations suffering from hunger, disease, and a lack of education – that it would be inhumane not to address the matter of AI appropriately; technology should be harnessed to successfully resolve all other global challenges.

Vladimir Penkov

изобретения, но същевременно последните могат да бъдат използвани не само в полза на хората, но и насочени недобронамерено във вреда на хората и обществото като цяло.

Например в областта на медицината може да се изобретят вредоносни вируси, да се измисли алгоритъм за торпилиране на цялата електрическа и транспортна мрежа и др.

Особено като се има предвид съществуването на многобройни водещи компании в различни части на света, в държави с нееднакво държавно устройство и принципи на управление, както и множеството разнопосочни геополитически проблеми в света, посочените опасности са реални.

Ехото на някои хора от научния и политическия свят, че било кощунство да не се работи ускорено по технологиите и не трябвало да има никакви ограничения, и че степента на развитие ще концентрира реалната власт в най-напредналите, показва съвсем отчетливо какви са опасностите.

Наистина, налице е голямо предизвикателство за света.

Тъй като трябва да има надежда, че разумът на тези, които мислят за добруването на народите и хората, ще надделее, вярвам, че както в много други случаи на огромни опасности за света и всички общества, политиците, обществениците и специалистите са намирали общ знаменател и са приемали работещи инструменти за управление на кризисните моменти, ще бъде намерено най-правилното и работещо разрешение.

А в света има толкова много нерешени въпроси, особено и в бедните държави, страдащи от глад, болести и липса на образование, че би било нечовешко да не се реши по подходящ начин въпросът с AI, като същият следва да бъде насочен към успешното решаване на всички други проблеми в света.

Владимир Пенков

PENKOV • MARKOV & PARTNERS

INTERNATIONAL LAW FIRM

SINCE 1990

LexMundi Member

125 COUNTRIES
23 000 LAWYERS

COMMERCIAL & CORPORATE
MERGERS & ACQUISITIONS
REAL ESTATE & PUBLIC PROCUREMENT
TAXATION & LABOR
IT, MEDIA & TELECOMMUNICATIONS
GDPR & WHISTLEBLOWING, ESG

COMPETITION & ANTITRUST
ENERGY & NATURAL RESOURCES
LITIGATION & ARBITRATION
INSURANCE, BANKING & FINANCE
TRADEMARKS, PATENTS & LICENSING
AML & CYBERSECURITY

Legal 500:
"Excellent knowledge of the law and local situation, hard-working, always accessible"
"We can always refer to their diverse and competent range of partners and associates for many different matters"

Chambers Europe:
"More western than others"
"One of the best in Bulgaria"
"Excellent - prompt, efficient and extremely knowledgeable of the local environment"

Chambers Global:
"Innovative and practical, entirely client & business oriented"

IFLR 1000:
"They are the best when it comes to advising investors, they know how the law works..."

Lex Adria.
One team for the Adriatic.

CERTIFIED
ISO 9001

e-mail: lawyers@penkov-markov.eu
www.penkov-markov.eu
telephone: (+359 2) 971 3935